

Editörden

Akademik Açı, 1996 yılında yayın hayatına başlayan, 2020 yılından itibaren Ankara Bilim Üniversitesi bünyesine katılan ve sosyal bilimlerin tüm alanlarını kapsamayı hedefleyen bir dergidir. Bu sayı, *Akademik Açı*'nın üniversitemiz bünyesindeki ilk sayısı olması nedeniyle, bizim için büyük bir önem taşımaktadır.

Son bir yılda sadece bireysel yaşamlarımızı değil; tüm akademik dünyamızı etkisi altına alan ve “normal” olarak kabul ettiğimiz tüm süreçleri yeniden değerlendirmeyi gerekli kılan Covid-19 pandemisi, sosyal bilimlere yaklaşımımızı da büyük ölçüde değiştirdi. Bu değişimin *yankıları*, sosyal bilimlere yeni bir düşünme ortamı açmamızda bizim için teşvik edici oldu. *Akademik Açı*, tam da bu değişim sancılarının ortasında yeniden doğuyor. Nitekim içinde yaşadığımız kültür de bizi bu farklı sesleri duymaya çağırıyor. Bu nedenle ilk sayımızın temasını ‘SES’ olarak belirledik. Ancak sayımız, farklı alanlardan araştırmacıları da ağırladı.

Bu yeniden doğuşun, gelecekte de akademiye yeni bir ses getirmesini ve farklı sesleri duyulabilir kılmasını umuyoruz. Bu sayımızda yer alan makaleler de bu çoksesliliğin ürünü olarak değerlendirilebilir. Mehtap Çağlar, “Soundwalking: A Methodological Suggestion For Studying The Urban Areas” başlıklı makalesinde özdeşimsel bir perspektifle kent alanlarında yapılacak nitel araştırmalar için, metodolojik bir öneri olarak ses yürüyüşüne ve vadettiği potansiyele odaklanıyor. Azime Pekşen Yakar, “A Woman Poet in Process: Elizabeth Barrett Browning’s *Aurora Leigh*” başlıklı makalesi ile Elizabeth Barrett Browning’in *Aurora Leigh* başlıklı eserini Viktoryen şiir geleneği ve

kadın şairlere karşı tutumlar bağlamında kadın şairlerin erkek egemen edebi gelenekteki yerleriyle ilgili çağdaş tartışmaları çözümleyerek edebiyatta kadının *sesini* duyulur kılacak bir analiz sunuyor. Şebnem Düzgün, “Racism and Discourse: Joseph Conrad’s Heart of Darkness and Maggie Gee’s The White Family” başlıklı makalesinde Joseph Conrad’ın kolonyal dönemdeki beyaz ırk ve siyah ırk arasındaki ilişkiyi konu alan *Karanlığın Yüreği* romanı ile Maggie Gee’nin beyaz olmayanların eğitim, özel mülkiyet ve çalışmaya ilişkin bazı sosyo-ekonomik haklar elde etmelerine rağmen, yine de ırkçılığa maruz kaldıklarını gösteren post-kolonyal eseri *White Ailesi* üzerine karşılaştırmalı bir çalışma yaparak Batılı ırkçı söylemin siyahların hem sömürge hem de sömürge sonrası dönemlerde ırk ayrımcılığına maruz kalmasına neden olduğunu göstermeyi ve tarihte sessizliğe mahkûm edilen siyah ırkı seslendirmeyi amaçlıyor. Tuğba Görgülü, “Suç ve Suçlu Davranışına Kuramsal Bir Bakış: Psikolojik Bakış Açısıyla Adli Sistemde Psikolojik Değerlendirme ve Uygulamaları” başlıklı makalesi ile yüzyıllardır toplumdan topluma, zamana göre değişen ve tartışılabilen suç ve suçluluk kavramlarını sorunsallaştırarak suç işlemiş bireylere yönelik psikososyal çalışmaların önemine odaklanıyor ve böylece okuyucuyu stereotipik yaklaşımların dışından görünenin ardında bulunan gerçekliğe kulak vermeye davet ediyor. Arzu Büşra Kumbaroğlu, “The Absurd Quest of Sammy Mountjoy in the Implied William Golding’s *Free Fall*” başlıklı makalesinde William Golding’in *Free Fall* (1959) adlı romanındaki otodiegetik anlatıcı Sammy Mountjoy’un geriye dönük ve öz-düşünümsel yazısını absürt bir arayış olarak okuyor. Bu açıdan makale, anlatıcının seçimleri ile ima edilen yazarın tasarısı arasında bir köprü kurabilmek amacıyla retorik anlatıbilimsel analizini anlatıcının nedensel-zamansal düzeni ışığında iç içe

geçen farklı sesleri duymayı hedefliyor. Murat Özdemir, “Neoliberal Nostalji: Yeni Birikim Aklı Olarak Kültür, Sanat” başlıklı makalesinde neoliberal akılsallığın nostaljiyle olan bağına çağdaş kapitalizmin kültürel mantığı çerçevesinde analiz ederek postmodernizmin kültürel mantığının egemen neoliberal akılsallıktan bağımsız olmadığını tespit ediyor. Bu bağlamda makale, kapitalist yeni birikim aklı olan sanatın nostaljiyle ilişkisini neoliberal akılsallığın yeni birikim yaratma istenci bağlamıyla ele alarak bu düşüncesini, Fransız müzik grubu *Deep Forest*’ın şarkıları ve klipleri üzerinden, postmodern dönemde neoliberal aklın her alanı metaya çevirmesine iyi bir örnek olarak analiz ediyor. Özge Güleç ve Zülfükar Aytaç Kışman, “Uluslararası İlişkiler Açısından Siber Güvenlik ve NATO’nun Siber Güvenlik Stratejileri” başlıklı makalelerinde Soğuk Savaşın ardından siber güvenlik bağlamında meydana gelen yapısal değişiklikleri inceliyor ve yeni duruma uyum sürecinde ne gibi sorunlarla karşılaşıldığının yanı sıra bu sorunlar karşısında ne gibi politikalar uygulandığı ve konunun uluslararası ilişkiler bağlamındaki önemine odaklanıyor. Yavuz Selim Bayburtlu, “Türkçe Ders Kitaplarının Grafik Okuryazarlığını Karşılama Düzeyleri” başlıklı makalesinde öğrencilerin ders kitaplarına olan ilgilerini arttırmak ve öğrencilerin birden fazla duyusuna hitap ederek bilgi ve kavramları kalıcı öğrenmelerine yardımcı olmak amacıyla ortaya çıkan grafik okuryazarlığının artan önemine işaret ediyor. Bu doğrultuda çalışma, nicel verilerden hareketle Türkçe ders kitaplarında yer alan etkinliklerin grafik okuryazarlık becerisini karşılama düzeyleri tespit ediyor. Muhittin Eliaçık, “Ebussuud Efendi’nin Manzum Fetvâları II: Düzeltme ve Eklmeler” başlıklı makalesinde bilim dalları için çok önemli bilgi ve belgeler içeren Osmanlı fetvâ kitaplarında yer verilen konular içinde manzum

fetvâların bu konuların en önemli kısmını oluşturduğuna dikkat çekiyor. Bu bağlamda Osmanlı manzum fetvâ geleneğinin ilk isimlerinden birisi olan Şeyhülislam Ebussuud Efendi'nin manzum fetvalarını çalışmasının merkezine alıyor. Bu sayımızda bir de değini yazısına yer veriyoruz. Yakut Akbay, "Melodrama as a "Foster Child" of Art and Literature" başlıklı yazısında sanat ve edebiyatın "üvey evladı" olarak görülen melodramı, trajedi ve realizm gibi edebi türler ve hareketler tarafından paylaşılan bir dizi dramatik ve sanatsal özelliği öne sürerek tanımlamaya çalışan edebiyat bilim adamlarının çeşitli görüşlerini inceliyor. Melodramın hiçbir zaman en yüksek sanatsal tür olarak görülmediği düşüncesinden yola çıkan yazar, aksine melodramın daima ötekileştirilmiş ve sanat ve edebiyatın "üvey evladı" olarak görülen bir tür olduğu meselesini masaya yatırıyor. Tüm yazarlarımıza emekleri ve dergimize yaptıkları değerli katkı için teşekkür ediyor ve okuyucularımız için yol gösterici olacağını umut ediyorum.

Sosyal bilimlerin her alanından meseleler üzerine düşünmeye çağıran ilk sayımız için en başta yazarlarımıza, onların çalışmalarını büyük bir özenle değerlendiren hakemlerimize, dergimizin kurulması ve etkili bir biçimde sizlere ulaşmasında emeği geçen, editörümüze, Yayın Kurulu üyelerimize, grafik tasarımı yapan dergi sekreterimize, editoryal ve redaksiyona ilişkin süreçleri gerçekleştiren dergi asistanımıza teşekkür ederim. İlk sayımızın tüm taraflara faydalı olmasını diliyorum.

Prof. Dr. Cem Harun Meydan